

Blues prázdného motelu

Greenhorns

1. V tom motelu to zavánělo mrtvou sezónou,
tiše byl slyšet jukebox hrát, hrát, hrát,
a tak jsem k němu popojel tou neonovou tmou,
v motelech opuštěných já spím rád.

R: Bylo to třináctého v pátek, jak černý kocour smolný den,
a přece byl v mé duši svátek - já viděl tu nejkrásnější z žen,
opřená stála o skříň hrací, každá mince byla stejné blues,
ta její píseň se mi vrací dál, i když dávno zmizel její vůz.

2. V tom motelu teď u jukeboxů často sedávám
a její blues se stalo písni mou,
a jen rubín sklenky od vína tu hoří přede mnou
a nikdo nepřijíždí tmou, tmou, tmou.

R: Týden co týden každý pátek musím se stejným směrem brát,
točím svůj motor do obrátek výš, když vidím neon proti nebi
plát,
dnes je právě třináctého k ránu a zas novou minci musím dát,
když zavřu oči v zlatém ránu, já vidím ji tu u jukeboxů stát

3. Pomalu blues doznívá a na rám okenní
dopad' svit reflektorů dvou, dvou, dvou,
dlouhé týdny čekal jsem na tohle znamení,
teď rychlé kroky slyším tmou, tmou, tmou.